

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **L. H.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. E. S., advokátkou, so sídlom v N., proti odporcovi **S., a.s.** so sídlom v T., **o určenie, že pracovný pomer trvá**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14 C 64/2003, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 65/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 31. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 65/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom zo 14. septembra 2007 č. k. 14 C 64/2003 – 230 zamietol návrh navrhovateľky o určenie, že pracovný pomer u odporcu trvá. Uznesením z 22. októbra 2007 č. k. 14 C 64/2003-234 rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v Nitre uznesením z 31. decembra 2008 sp. zn. 8 Co 65/2008 odvolanie navrhovateľky odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). V odôvodnení uviedol, že vychádzajúc z ustanovenia § 47 ods. 2 O. s. p. (platného do 15. 10. 2008) a ustanovenia § 57 ods. 2 O. s. p. fikcia doručenia rozsudku súdu prvého stupňa nastala 27. 10. 2007 (pondelok). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula dňa 11. 11. 2007. Odvolanie bolo podané dňa 19. 11. 2007, teda oneskorene. Konštatoval, že navrhovateľka má na pošte Nitra 1 výhradu odnášky v zmysle Poštových podmienok, ktorá sa vzťahuje na všetky zásielky, ktoré sú uložené na dodávacej pošte adresáta podľa odbernej lehoty. Rozsudok súdu prvého stupňa bol uložený na pošte dňa 22. 10. 2007 a navrhovateľka si zásielku s rozsudkom prevzala až 5. 11. 2007, pričom na dotaz súdu uviedla, že listové

zásielky si chodí denne preberať na poštu. Teda aj v dňoch od 22. 10. 2007 bola na pošte a zásielku si mohla prevziať.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie navrhovateľka (č.l. 267), ktoré doplnila jej právna zástupkyňa (advokátka) podaním z 21. 5. 2009 (č.l. 302 – 304). Žiadala jeho zrušenie a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Svoje dovolanie odôvodnila vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom, keď odvolací súd konštatoval, že bola po dni 22. 10. 2007 na pošte a mohla si prevziať zásielku, ktorá bola uložená na pošte v ten istý deň, ale prevzala ju až 5. 11. 2007. Poukázala na to, že súdu oznámila, že bola v tom období chorá a z obsahu celého spisu je zrejmé, že lekár jej práceneschopnosť nevypisuje, nechodí pri každom zhoršení zdravotného stavu k lekárovi a preto nemala k dispozícii lekárske potvrdenie. Ak by jej bola na pošte v období od 22. 10. 2007, kedy tu podľa vyjadrenia súdu mala byť, vydávaná zásielka a ktorú by neprevzala, musela by ju pošta vrátiť s tým, že ju odmietla prevziať. Keďže sa tak nestalo, je zrejmé, že si zásielku s rozsudkom súdu prvého stupňa prevzala až 5. 11. 2007 po oznámení jej uloženia. Považovala za nelogické, aby si na pošte vybrala inú zásielku a predmetnú zásielku bezdôvodne neprevzala, čo by napokon pošta musela evidovať ako odmietnutú zásielku.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo ako oneskorene podané odmietnuté odvolanie navrhovateľky proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom

potvrďujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Opravný prostriedok navrhovateľky však napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., je preto nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z ustanovenia § 239 O. s. p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na obsah dovolania a zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) prihliadnuť na existenciu závažných procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd, či konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté uznesenie, nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Takouto vadou je podľa § 237 písm. f/ O. s. p. aj taký postup súdu v konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom, teda uplatňovať procesné práva priznané mu v občianskom súdnom konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O takýto vadný postup súdu ide aj v prípade, ak odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 45 (účinnom do 15. 10. 2008) stanovuje, že súd môže písomnosť doručovať priamo, a to sám odovzdaním adresátovi pri konaní alebo doručovateľom súdu a poštou (podľa Poštových podmienok) alebo môže doručovať nepriamo, prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa charakteru písomnosti sa doručenie môže uskutočniť dvoma spôsobmi, a to jednoduchým doručením (§ 46) a doručením do vlastných rúk (§ 47).

Aj v prípadoch, v ktorých musí byť písomnosť doručená do vlastných rúk, Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 47 ods. 2 (účinného do 15. 10. 2008) pripúšťa možnosť náhradného doručenia a súčasne vymedzuje podmienky, za splnenia ktorých sa v takomto prípade považuje písomnosť za doručenú. Náhradné doručenie predpokladá predovšetkým splnenie podmienky, že adresát sa zdržuje v mieste doručenia. Po zistení, že sa adresát v mieste doručenia zdržuje, ale pri doručení nebol zastihnutý, vykoná sa doručenie písomnosti tak, že doručovateľ písomne adresátovi oznámi, kedy (deň a hodinu) príde zásielku znovu

doručiť. Iba v prípade, ak doručovateľ adresáta nezastihne ani pri tomto opakovanom pokuse o doručenie, môže písomnosť uložiť na pošte alebo orgáne obce, avšak je povinný o tejto skutočnosti adresáta upovedomiť.

Občiansky súdny poriadok v citovanom ustanovení spája fikciu doručenia zásielky určenej do vlastných rúk uplynutím tretieho dňa po uložení zásielky na pošte alebo orgáne obce iba vtedy, ak bol zachovaný postup upravený v tomto ustanovení. V prípade nesplnenia niektorej z uvedených podmienok, nemôže dôjsť k platnému náhradnému doručeniu zásielky.

To platí aj v prípade, ak si adresát vyhradil odnášanie zásielok z pošty (čl. 44 Poštových podmienok). Uskutočňuje sa v prípade, ak adresát urobil vyhlásenie, že si bude zásielky z pošty odnášať sám alebo prostredníctvom inej ním splnomocnenej osoby (tzv. výhrada odnášky). Na žiadosť adresáta mu môže pošta prideliť zamykateľný priečinok. Zásielky, ktoré si adresát z pošty odnáša, sú na pošte uložené po dobu odbernej lehoty. Prevzatie zapísaných zásielok potvrdí adresát alebo ním splnomocnená osoba na dodacom doklade podpisom a dátumom prijatia. Ide teda len o špecifický spôsob prevzatia zásielky adresátom pri priamom doručovaní poštou. Aj v tomto prípade však pre fikciu doručenia zásielky určenej do vlastných rúk musí byť zachovaný postup uvedený v ustanovení § 47 ods. 2 O. s. p.

Z preskúvaného spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol doručovaný navrhovateľke poštou. Keďže adresátka si vyhradila odnášku v zmysle čl. 44 Poštových podmienok bola jej zásielka (č. 35 736 385) uložená na pošte Nitra 1 dňa 22. 10. 2007 a túto zásielku si adresátka prevzala osobne dňa 5. 11. 2007, čo potvrdila na doručenke. Z uvedeného je zrejmé, že nebola splnená podmienka upovedomenia o opätovnom doručení s uvedením dňa a hodiny, ani podmienka bezvýslednosti druhého pokusu o doručenie.

Vzhľadom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že v danej veci sa nemôže uplatniť fikcia uvedená v ustanovení § 47 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľke preto začala plynúť lehota na podanie odvolania až deň nasledujúci po dni, keď rozsudok súdu prvého stupňa skutočne prevzala, t. j. 5. 11. 2007. Ak potom navrhovateľka podala odvolanie na pošte dňa 19. 11. 2007, urobila tak včas, v zákonom stanovenej lehote.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: